

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

Rok I.

WARSZAWA, dnia 15 kwietnia 1935 r.

Nr. 6.

T R E Ś Ć:

I. OCHRONA I INSPEKCJA PRACY.

	Str.
1. Ustawa z dn. 26.III. 1935 r. o wyrażeniu przez Sejm Śląski zgody na wejście w życie na obszarze woj. śląskiego ustawy z dn. 16.V. 1922 r. o urloпах dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu, w brzmieniu ustawy z dn. 22.III. 1933 r. w sprawie zmian w powyższej ustawie (Dz. U. Śląskich z dn. 31.III. 1935 r. Nr. 6, poz. 9)	192
2. Rozporządzenie M. O. S. z dn. 14.III. 1935 r. w sprawie nadania umowie zbiorowej z dn. 13.VIII. 1934 r. mocy obowiązującej dla wszystkich gospodarstw rolnych w górnośląskiej części woj. śląskiego (Dz. U. Śląskich z dn. 23.III. 1935 r. Nr. 4, poz. 6)	192
3. Obwieszczenie M. O. S. z dn. 27.III. 1935 r. w sprawie nadania umowie zbiorowej z dn. 12.III. 1935 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich gałęzi przemysłu, z wyłączeniem przemysłów wyliczonych w umowie na obszarze woj. pomorskiego oraz niektórych powiatów woj. poznańskiego (Mon. Pol. z dn. 13.IV. 1935 r. Nr. 87, poz. 118)	193

II. ZATRUDNIENIE I MIGRACJA.

1. Rozporządzenie Rady Min. z dn. 29.III. 1935 r. o nadaniu statutu Funduszowi Pracy. (Mon. Pol. z dn. 1.IV. 1935 r. Nr. 76, poz. 109)	195
2. Zarządzenie M. O. S. z dn. 26.III. 1935 r. o utworzeniu ekspozytur Wojewódzkich Biur Funduszu Pracy. (Mon. Pol. z dn. 3.IV. 1935 r. Nr. 78, poz. 112)	199
3. Regulamin Biura Głównego i Wojewódzkich Biur Funduszu Pracy	200

III. UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE.

1. Wyjaśnienie M. O. S. z dn. 23.III. 1935 r. Nr. Un. 12/4—5 w sprawie udzielania świadczeń z art. 117 ustawy o ubezpieczeniu społecznym bezrobotnym pracownikom umysłowym po wyczerpaniu przez nich świadczeń na wypadek braku pracy	202
2. Wyjaśnienie M. O. S. z dn. 6.IV. 1935 r. Nr. Un. 2/24—5 w sprawie ubezpieczenia pracowników zatrudnionych na terenie więcej niż jednej ubezpieczalni u różnych pracodawców	203

IV. OPIEKA SPOŁECZNA.

1. Ustawa z dn. 26.III. 1935 r. o Inwalidzkim Sadzie Administracyjnym (Dz. U. R. P. z dn. 13.IV. 1935 r. Nr. 26, poz. 177)	204
2. Okólnik Nr. 19/35 M. O. S. z dn. 11.IV. 1935 r. w sprawie przyznawania, wymierzania i wypłaty kosztów podróży i diet inwalidom oraz kosztów podróży osobom im towarzyszącym, względnie udzielania inwalidom zaliczek na poczet kosztów podróży	205
3. Pismo okólne M. O. S. z dn. 4.IV. 1935 r. Nr. Oin. 11/1—5 w sprawie sprawdzania prawa inwalidów do zniżek kolejowych	208

V. ZDROWIE PUBLICZNE.

	Str.
1. Okólnik Nr. 11/35 M. O. S. z dn. 26.III. 1935 r. Nr. W. 1/27—5 w sprawie szkolenia personelu zabiegowego w zakładach leczniczych	208
2. Pismo okólne M. O. S. z dn. 4.IV. 1935 r. Nr. Zn. 1a/16—5 w sprawie Rocznika Lekarskiego na rok 1935/36	209
3. Pismo okólne M. O. S. z dn. 13.IV. 1935 r. Nr. Zl. 37e/2—5 w sprawie akcji propagandy na poborze głównym.	209

VI. SPRAWY OGÓLNO-ADMINISTRACYJNE.

1. Okólnik Nr. 18/35 M. O. S. z dn. 10.IV. 1935 r. Nr. B. P. 11/4-5 w sprawie urlopów wypoczynkowych na rok 1935	210
2. Okólnik Nr. 20/35 M. O. S. z dn. 3.IV. 1935 r. w sprawie załatwiania spraw prasowych	211
3. Pismo okólne M. O. S. z dn. 10.IV. 1935 r. Nr. Or. 19/3-5 w sprawie ujednostajnienia pieczęci urzędowych	211
4. Pismo okólne M. O. S. z dn. 11.IV. 1935 r. Nr. Bd. 60/70-5 w sprawie subskrypcji 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej	212
5. Pismo okólne M. O. S. z dn. 15.IV. 1935 r. Nr. Bd. 60/70-5 w sprawie subskrypcji 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej	213
6. Pismo okólne M. O. S. z dn. 15.IV. 1935 r. Nr. Bd. 1/17—5 w sprawie opłaty przesyłek wydawnictw i druków	213
KOMUNIKAT.	214

I. Ochrona i inspekcja pracy.

1.

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o wyrażeniu przez Sejm Śląski zgody na wejście w życie na obszarze województwa śląskiego ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urloпах dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu w brzmieniu ustawy z dnia 22 marca 1933 r. w sprawie zmian w powyższej ustawie.

(Dz. U. Śląskich z dn. 31 marca 1935 r. Nr. 6, poz. 9).

Art. 1.

Stosownie do przepisu art. 8a ustawy konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r. zawierającej statut organizacyjny województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 497) w brzmieniu ustawy konstytucyjnej z dn. 8 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 146) Sejm Śląski wyraża zgodę na wejście w życie na obszarze województwa śląskiego ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urloпах dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu w brzmieniu ustawy z dnia 22 marca 1933 r. w sprawie zmian w powyższej ustawie (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 228).

Marszałek:

(—) *Wolny*

2.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 14 marca 1935 r.

w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 13 lipca 1934 r. mocy obowiązującej dla wszystkich gospodarstw rolnych w górnośląskiej części województwa śląskiego.

(Dz. U. Śląskich z dnia 23 marca 1935 r. Nr. 4, poz. 6).

Na podstawie rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych i załatwianiu zatargów zbiorowych pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Nadaję moc obowiązującą dla wszystkich gospodarstw rolnych w górnośląskiej części województwa śląskiego umowie zbiorowej z dnia 13 lipca 1934 r. zawartej w Katowicach w formie ugody przed Komisją Pojednawczo-Arbitrażową w Katowicach przez Związek Pracodawców Rolnych i Leśnych województwa śląskiego z jednej strony a Związek Robotników Rolnych i Leśnych Zjednoczenia Zawodowego Polskiego

i Związek Robotników Rolnych R. P. z drugiej strony.

Tekst powyższej umowy został ogłoszony przy obwieszczeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 7 stycznia 1935 r. (Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego Nr. 5, poz. 1).

§ 2.

Umowa wymieniona w § 1 zostaje wciągnięta do rejestru umów zbiorowych powszechnie obowiązujących.

§ 3.

Przeglądanie akt rejestrowych Ministerstwa Opieki Społecznej dozwolone jest każdemu w godzinach urzędowych. Pracodawcy i pracownicy, dla których umowa, wymieniona w § 1, jest na mocy rozporządzenia niniejszego obowiązującą, mogą żądać odpisów od stron, które umowę zawarły, za zwrotem kosztów.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:
(—) *J. Paciorkowski*

3.

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 27 marca 1935 r.

w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 12 marca 1935 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich gałęzi przemysłu, z wyłączeniem przemysłów wyliczonych w umowie na obszarze województwa pomorskiego oraz niektórych powiatów województwa poznańskiego.

(Mon. Polski z dn. 13 kwietnia 1935 r. Nr. 87, poz. 118).

Okręgowy Związek Pracodawców Ziemi Północno-Zachodnich w Bydgoszczy, Poznańsko-Pomorski Sekretariat Komisji Centralnej Związków Zawodowych w Polsce, Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawodowe — Okrąg Pomorsko-Nadnotecki, Zjednoczenie Zawodowe Polskie Oddział Metalowców, Sekretariat w Bydgoszczy, Związek Robotników i Rzemieślników Zjednoczenia Zawodowego Polskiego w Bydgoszczy wniosły do Ministerstwa Opieki Społecznej, w myśl § 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych i załatwianiu zatargów zbiorowych pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456), podanie o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych,

z wyłączeniem przemysłów ceramicznego i tartaczno na obszarze województwa pomorskiego oraz miast i powiatów Bydgoszcz i Inowrocław, jak również powiatów szubińskiego i wyrzyskiego w województwie poznańskim, umowie zbiorowej, zawartej w Bydgoszczy dnia 12 marca 1935 r. pomiędzy organizacjami, które wniosły powyższe podanie.

Tekst umowy podany jest poniżej.

Sprzeciw w sprawie nadania umowie mocy obowiązującej wnosić można do Ministerstwa Opieki Społecznej w ciągu dni 7 od ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *J. Paciorkowski*

PROTOKÓŁ

z konferencji zarobkowej odbytej w dniu 12 marca 1935 r. w Bydgoszczy w lokalu Izby Przemysłowo-Handlowej.

Obecni:

Ze strony Okręgowego Związku Pracodawców Ziemi Północno-Zachodnich, Stow. w rej.

pp. Inż. Tadeusz Gayczak, prezes Okręgowego Związku Pracodawców, Kazimierz Bobowski, syndyk Okręgowego Związku Pracodawców,

ze strony Poznańsko-Pomorskiego Sekretariatu Komisji Centralnej Związków Zawodowych w Polsce:

pp: Tadeusz Matuszewski, Poseł na Sejm z Bydgoszczy, Brunon Kirschnowski, Ceglewski Franciszek, Pyszkowski Stanisław, Czarnecki Bernard,

ze strony Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego, okręgu Pomorsko-Nadnoteckiego

p. Franciszek Nowakowski,

ze strony Zjednoczenia Zawodowego Polskiego, oddział metalowców, sekretariat w Bydgoszczy

p. Jan Góralewski,

ze strony Związku Robotników i Rzemieślników Zjednoczenia Zawodowego Polskiego w Bydgoszczy

p. Maciej Roszak.

Strony uzgodniły „Taryfę Płac” dla terenu działania Okręgowego Związku Pracodawców, załączoną do niniejszego protokołu. (Teren działania Okr. Zw. Pracodawców odpowiada województwu pomorskiemu, Bydgoszczy miastu i powiatowi, Inowrocławiu miastu i powiatowi i powiatom szubińskiemu i wyrzyskiemu).

Załączona „Taryfa Płac” obowiązuje od dnia 15 marca 1935 r. do 28 lutego 1936 r. z tem, że nowoprzyjęci pracownicy otrzymują stawki

godzinowe ustalone w „Taryfie Płac”. Załogom robotniczym, zatrudnionym w przedsiębiorstwach zrzeszonych w O. Z. P., winien dotychczasowy stosunek pracy zostać wypowiedziany na dni czternaście. Wypowiedzenie ma na celu wprowadzenie płac w nowo ustalonej „Taryfie Płac”.

Wypowiedzenie ważności „Taryfy Płac” winno nastąpić miesiąc przed upływem czasu, na który została zawarta. Niewypowiedzenie „Taryfy Płac” w dniu 31 stycznia 1936 r. przedłuża automatycznie o jeden miesiąc jej dalsze trwanie.

Stawki ustalone w załączonej „Taryfie Płac” są zarobkami minimalnymi. Przy wykonywaniu prac akordowych gwarantuje się płace godzinowe ustalone w „Taryfie Płac”.

Firma Herzfeld i Victorius Sp. Akc. w Grudziądzu będzie dotychczasowych pracowników przyjmować do pracy wedle działów, jakie zostaną stopniowo uruchomione.

Z pod „Taryfy Płac” wyłącza się przemysł ceramiczny i tartaczny terenu działania Okręgowego Związku Pracodawców, oraz firmę Polski Przemysł Gumowy „PEPEGE”, Sp. Akc. w Grudziądzu.

Protokół niniejszy i załącznik wykonano w siedmiu egzemplarzach i wszystkie siedem

egzemplarzy zostały przez strony zawierające „Taryfę Płac” podpisane.

Bydgoszcz, dnia 12 marca 1935 r.

Okręgowy Związek Pracodawców
Ziem Północno-Zachodnich

Stow. w rej. z siedzibą w Bydgoszczy:

(—) *Gayczak*

(—) *Bobowski*

Poznańsko-Pomorski Sekretariat Komisji
Centralnej

Związków Zawodowych w Polsce:

(—) *T. Matuszewski*

(—) *B. Kirschnowski*

Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawodowe
Okrag Pomorsko-Nadnotecki:

(—) *Fr. Nowakowski*

Zjednoczenie Zawodowe Polskie
Oddział Metalowców, Sekretariat w Bydgoszczy:

(—) *Jan Góralewski*

Związek Robotników i Rzemieślników Zjedno-
nia Zawodowego Polskiego w Bydgoszczy:

(—) *M. Roszak*

Załącznik do protokołu z dnia 12 marca 1935 r.

T A R Y F A P Ł A C

obowiązująca przemysł zrzeszony w Okręgowym Związku Pracodawców od dnia 15 marca 1935 r.

Z pod „Taryfy Płac” wyłączono przemysł tartaczny i ceramiczny.

	I.	II.	III.	IV.
Kategorie pracowników:	Grudziądz	Wejherowo	Gniew	Jabłonowo
	Toruń	Tczew	Skórcz	Gródek
		Brodnica	Kościerzyna	Osie
	Bydgoszcz	Działdowo	Nowe	Więcbork
		Pelplin	Przechowo	Pakość
		Chełmno	Czersk	Barcin
	Inowrocław	Świecie	Lidzbark	Mrocza
		Koronowo	Chełmża	oraz wszystkie
		Starogard	Tuchola	inne ośrodki
		Solec Kuj.	Puck	przemysłowe,
		Fordon	Skarszewy	znajdujące się
		Nakło	Kartuzy	po wsiach
		Chojnice	Lubawa	
		Nowe miasto		
		Sępólno		
		Wyrzysk		
		Szubin		
		Kcynia		
		Wapienno		
		Piechcin		
		Wąbrzeźno		

2.

WYJAŚNIENIE MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 6 kwietnia 1935 r. Nr. Un. 2/24-5

w sprawie ubezpieczenia pracowników zatrudnionych na terenie więcej niż jednej ubezpieczalni u różnych pracodawców.

W związku z zapytaniami, jak na tle ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym należy rozwiązać kwestję, dotyczące ubezpieczenia pracowników, zatrudnionych równocześnie u więcej niż jednego pracodawcy na terenie różnych ubezpieczalni, Ministerstwo wyjaśnia co następuje:

Jak wynika z treści art. 19 i 20 ustawy o ubezpieczeniu społecznym, pracodawca, przewidując możliwość zatrudnienia pracownika na terenie różnych ubezpieczalni, w ten sposób reguluje w art. 20 właściwość ubezpieczalni, aby pracownik był ubezpieczony w jednej tylko ubezpieczalni i w jednej tylko ubezpieczalni nabywał uprawnienia do świadczeń przez ubezpieczalnie udzielanych. Pracodawca brał tu jednak pod uwagę tylko taki przypadek, gdy pracownik, będąc wprawdzie zatrudniony na terenie różnych ubezpieczalni, ma jedno zajęcie i jednego pracodawcę. To też analiza przepisów art. 19 i 20 nie umożliwia rozwiązania na tle stanów faktycznych tam unormowanych, kwestji sposobu ubezpieczenia osób zatrudnionych na obszarze więcej niż jednej ubezpieczalni u różnych pracodawców.

Zagadnienie to trzeba więc rozstrzygnąć i unormować na płaszczyźnie ogólnych założeń wspomnianej ustawy.

Założeniem takim, o którym już wspomniano, jest zasada, wynikająca zarówno z art. 19 i 20 jako też z art. 225 ustawy, wyrażająca się zaś tem, że wszystkie zajęcia i wynagrodzenia pracownika stanowią pewną całość i że na podstawie powyższych elementów razem wziętych, należy dokonać ubezpieczenia w jednej ubezpieczalni. O trafności takiego zapatrywania świadczyć mogą w szczególności następujące okoliczności:

1) do ubezpieczenia zalicza się wynagrodzenie tylko do pewnej wysokości (art. 13), zatem w razie dokonania ubezpieczenia w więcej niż jednej ubezpieczalni zarówno pracownik jako też pracodawca opłacałoby składki, do których opłacania częstokroć nie są już obowiązani;

2) obowiązki ubezpieczenia na wypadek choroby wogóle nie podlegają pracownicy, których zarobek w okresie miesięcznym przekracza 725 zł (art. 6a), zatem ubezpieczenie ich w

różnych ubezpieczalniach od częściowego zarobku mogłoby stać w sprzeczności z powyższym przepisem;

3) fakt równoczesnego ubezpieczenia w dwóch ubezpieczalniach prowadzi do szeregu powikłań, a przytem jak z jednej strony może być niekorzystny dla ubezpieczonego i utrudniać otrzymanie należnych świadczeń ubezpieczeniowych, tak z drugiej strony sprowadza również niebezpieczeństwo nadużywania świadczeń (np. pobieranie przez pracowników umysłowych świadczeń bezrobocia w jednej ubezpieczalni i równoczesne ubezpieczenie w innej i t. p.).

W związku z powyższem, Ministerstwo uważa za wskazane następujące unormowanie w obecnym stanie prawnym omawianego zagadnienia:

I. Za właściwą ubezpieczalnią dla pracownika, który posiada równocześnie dwa lub więcej zajęć u różnych pracodawców i na terenie różnych ubezpieczalni, uważa się tę ubezpieczalnią, na obszarze której pracownik jest zatrudniony i zarazem ma swoje stałe miejsce zamieszkania, w przypadku zaś, gdy pracownik jest zatrudniony równocześnie na terenie dwóch ubezpieczalni a mieszka na terenie trzeciej ubezpieczalni właściwą będzie ubezpieczalnia ze względu na to zajęcie, któremu pracownik poświęca najwięcej czasu.

II. Dla określenia obowiązku ubezpieczenia i opłaty składek miarodajną będzie suma wynagrodzeń ze wszystkich zajęć.

III. Orzekanie o obowiązku ubezpieczenia, pobieranie składek, udzielanie świadczeń ubezpieczenia chorobowego oraz wykonywanie innych czynności, przewidzianych w przepisach ubezpieczeniowych, należy zasadniczo do ubezpieczalni właściwej w myśl pkt. I, jednak jeżeliby nastęczało to trudności — czynności powyższe skutecznie będzie ubezpieczalnia miejsca zatrudnienia, na wniosek ubezpieczalni właściwej w myśl pkt. I.

IV. W celu ułatwienia wykonania niniejszego wyjaśnienia Zakład Ubezpieczeń Społecznych uzupełni formularze zgłoszeń w tym kierunku, aby zawierały rubrykę z pytaniem, gdzie pracownik pracuje równocześnie. Do tego czasu należy oprzeć się na oświadczeniach i wnioskach zainteresowanych osób (pracowników i pracodawców) oraz ewent. ubezpieczalni.

V. Ubezpieczalnie powinny udzielać sobie wzajemnie pomocy przy wykonywaniu ubezpieczenia osób powyżej wskazanych.

(Z pisma M. O. S. z dn. 6.IV. 1935 r. Nr. Un. 2/24-5 do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych).

IV. Opieka Społeczna.

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o Inwalidzkim Sądzie Administracyjnym.

(Dz. U. R. P. z dnia 13 kwietnia 1935 r. Nr. 26, poz. 177)

R o z d z i a ł I.

Organizacja.

Art. 1. (1) Przy Najwyższym Trybunale Administracyjnym tworzy się Inwalidzki Sąd Administracyjny, jako sąd szczególny, powołany do orzekania o legalności orzeczeń, wydanych w sprawach zaopatrzeń inwalidów wojennych i wojskowych oraz osób pozostałych po tych inwalidach, po poległych, zaginionych i zmarłych w związku ze służbą wojskową.

(2) Inwalidzki Sąd Administracyjny nazywany będzie w dalszych przepisach ustawy niniejszej „Sądem”.

Art. 2. (1) Sąd wydaje wyroki w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

(2) Językiem sądowym jest język polski.

Art. 3. (1) Sąd składa się z Przewodniczącego, jego zastępcy oraz potrzebnej liczby sędziów i ławników.

(2) Przewodniczącego i sędziów Sądu deleguje Pierwszy Prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego z pośród sędziów Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Zastępcą Przewodniczącego Sądu jest wyznaczony prezeń sędzia.

(3) Ławników powołuje na okres roczny Prezes Rady Ministrów w dwóch grupach: w grupie urzędników i w grupie inwalidów; w grupie urzędników z pośród posiadających ukończone wykształcenie prawnicze urzędników (pracowników kontraktowych), podległych Ministrowi Skarbu i Ministrowi Opieki Społecznej, za zgodą właściwego Ministra, w grupie inwalidów na wspólny wniosek Ministrów: Skarbu i Opieki Społecznej, z listy kandydatów, przedstawionych przez stowarzyszenia inwalidów, rozciągające swą działalność na obszar całego Państwa.

Art. 4. Ławnikiem w grupie inwalidów może być tylko inwalida wojenny lub wojskowy, obywatel polski, który korzysta w pełni z praw cywilnych i obywatelskich, jest nieskazitelnego charakteru, ukończył 30 lat, posiada co najmniej średnie wykształcenie i włada językiem polskim w słowie i piśmie. Od zajmowania tego stanowiska wyłączeni są: członkowie Sejmu i Senatu, posłowie Sejmu Śląskiego oraz funkcjonariusze państwowi i zawodowi wojskowi w służbie czynnej.

Art. 5. (1) Ławnicy są w sprawowaniu swego urzędu niezawisli.

(2) Ławnicy składają przed objęciem urzędu przed Przewodniczącym Sądu następujące przyrzeczenie:

„Przyrzekam, że na powierzonym mi urzędzie ławnika Inwalidzkiego Sądu Administracyjnego będę sumiennie i gorliwie spełniał powierzone mi obowiązki, poświęcając im całą swą wiedzę i doświadczenie, a sprawiedliwość bezstronnie i zgodnie z przepisami prawa wymierzał”.

Art. 6. Z urzędnikiem, który pełni funkcje ławnika, może być w czasie pełnienia tych funkcji rozwiązany stosunek służbowy tylko na jego prośbę, albo w drodze postępowania dyscyplinarnego lub w wykonaniu wyroku sądowego.

Art. 7. (1) Prezes Rady Ministrów może odwołać ławnika przed upływem czasu, na który został powołany:

1) na własne jego żądanie;

2) gdy utraci jeden z warunków, wymaganych prawem dla objęcia urzędu ławnika;

3) dla dobra wymiaru sprawiedliwości.

(2) Odwołanie w przypadkach, przewidzianych w pkt. 2) i 3), może nastąpić tylko na podstawie orzeczenia kolegium sędziowskiego (art. 10 ust. (2)).

Art. 8. Sędziowie ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną według przepisów o Najwyższym Trybunale Administracyjnym.

Art. 9. Sąd orzeka w składzie: Przewodniczącego lub sędziego, jako Przewodniczącego, oraz dwóch ławników: jednego z grupy urzędników i jednego z grupy inwalidów.

Art. 10. (1) Kolegium orzekające może przekazać rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego, budzącego wątpliwości, kolegium sędziowskiemu Sądowi.

(2) Kolegium sędziowskie składa się z Przewodniczącego Sądu lub jego zastępcy oraz dwóch sędziów.

(3) Kolegium sędziowskie może zwrócić się do Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego o przekazanie rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego, budzącego poważne wątpliwości, kolegium zwiększonemu lub zgromadzeniu ogólnemu Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Do rozstrzygnięć kolegium zwiększonego i zgromadzenia ogólnego Najwyższego Trybunału Administracyjnego w tych sprawach stosuje się odpowiednio przepisy art. 10 ust. (3) i art. 11 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 806).

(4) Rozstrzygnięcia kolegów wiążą kolegum orzekające przy wydawaniu orzeczenia w danej sprawie.

(5) Odstąpienie w innej sprawie od zasady prawnej, wpisanej do księgi, wymaga ponownego rozstrzygnięcia kolegum, które daną zasadę uchwaliło, przyczem co do przekazania rozstrzygnięcia stosuje się odpowiednio przepisy ust. (1) — (3).

Art. 11. (1) Administrację oraz bezpośredni nadzór nad Sądem sprawuje Pierwszy Prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego; naczelny nadzór należy do Prezesa Rady Ministrów. Przepisy art. 18 ust. (2) i (3) oraz art. 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 806) stosuje się tu odpowiednio.

(2) W zakresie postępowania Sądem kieruje jego Przewodniczący.

Art. 12. Czynności pomocnicze i kancelaryjne Sądu załatwiają sekretariat prawniczy oraz kancelarja sądowa Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 13. Prezes Rady Ministrów wydaje w drodze rozporządzenia regulamin Sądu, w którym określa: tryb wewnętrznego urzędowania Sądu, sposób powoływania ławników, zasady wynagrodzenia ławników za udział w posiedzeniach i strój urzędowy sędziów i ławników na rozprawach.

Art. 14. Do Sądu stosuje się odpowiednio art. 3, 6, 7 i 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 806).

Rozdział II.

Postępowanie.

Art. 15. W postępowaniu przed Sądem stosuje się odpowiednio przepisy części II rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 806), jeżeli przepisy rozdziału niniejszego nie stanowią inaczej.

Art. 16. (1) Sprawozdawcą na rozprawie i posiedzeniu niejawnem może być tylko sędzia lub ławnik z grupy urzędników.

(2) Prawa i obowiązki przewodniczącego Izby należą do przewodniczącego Sądu.

(3) Orzeczenia, przewidziane w art. 61 i 101 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 806), wydaje Przewodniczący Sądu.

Art. 17. Jeżeli stan faktyczny sprawy wymaga uzupełnienia, Sąd może przekazać sprawę władzy pozwanej do ponownego ustalenia w terminie określonym stanu faktycznego według

podanych przez siebie wskazówek i dopiero po otrzymaniu tak zmienionych akt administracyjnych przystąpić do wydania orzeczenia w sprawie.

Art. 18. (1) Uznając skargę za uzasadnioną, Sąd może bądź uchylić zaskarżone orzeczenie, bądź zastąpić to orzeczenie własnym rozstrzygnięciem.

(2) Władza, której orzeczenie zostało zastąpione własnym rozstrzygnięciem Sądu, obowiązana jest w ciągu miesiąca od dnia doręczenia jej wypisu wyroku wydać odpowiednie zarządzenie, celem wykonania wyroku.

Rozdział III.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 19. (1) Sąd rozpoczyna swe czynności z dniem 1 października 1935 r.

(2) Z dniem tym zostaną mu przekazane wszystkie sprawy, wchodzące do zakresu jego właściwości, a znajdujące się w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, z wyjątkiem spraw, w których Najwyższy Trybunał Administracyjny wyznaczył daty rozpoznania.

(3) W czasie od wejścia w życie ustawy niniejszej do rozpoczęcia czynności Sądu skargi na orzeczenia, wymienione w art. 1, powinny być wnoszone do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 20. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

Art. 21. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 30 września 1940 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *W. Sławek*

2.

OKÓLNIK Nr. 19/35 MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 11 kwietnia 1935 r.

w sprawie przyznawania, wymierzania i wypłaty kosztów podróży i diet inwalidom oraz kosztów podróży osobom im towarzyszącym, względnie udzielania inwalidom zaliczek na poczet kosztów podróży.

Do

Panów Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Opieki Społecznej, w związku z postanowieniami §§ 215 — 219 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 5, poz. 32), ustala następujące

zasady przy przyznawaniu, wymierzaniu i wypłacie kosztów podróży i diet inwalidom oraz kosztów podróży osobom im towarzyszącym.

I.

1) Władzami lub instytucjami, powołanemi do stwierdzenia o słuszności i potrzebie odbycia przez inwalidę podróży oraz o wysokości ogólnych kosztów, związanych z tą podróżą — o ile zostało to dostatecznie udowodnione przez zainteresowaną osobę — są:

1) referaty spraw inwalidzkich w starostwach;

2) referaty spraw inwalidzkich w urzędach wojewódzkich;

3) Zakłady szkolne:

a) Zakład Reeducacyjny w Poznaniu,

b) Zakład Szkolny w Krakowie,

c) Kursy Straży leśnej i polowej w Niepołomicach;

4) Dom Inwalidów we Lwowie;

5) Wytwornie protez:

a) Warszawa,

b) Kraków,

c) Poznań,

d) Lwów;

6) Ubezpieczalnie społeczne;

7) Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

2) Władze lub instytucje wystawiają stwierdzenie kosztów podróży według załączonego wzoru.

3) Osobami uprawnionemi do otrzymania zwrotu kosztów podróży w rozumieniu ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim są te, które odbyły podróż na polecenie lub wezwanie władzy lub instytucji w sprawach związanych z zaopatrzeniem inwalidzkim.

4) W wypadkach nagłych, gdy inwalida zgłosi się do leczenia zgodnie z postanowieniami §§ 135 lub 138 rozporządzenia wykonawczego, przysługuje mu zwrot kosztów podróży i utrzymanie narówni z inwalidą, który odbył podróż na polecenie lub wezwanie władzy, o ile ubezpieczalnia społeczna stwierdzi, że zgłoszenie się było konieczne ze względów na stan zdrowia inwalidy.

II

1) Władzami, powołanemi do przyznawania, wymierzania i wydawania zleceń do wypłaty kosztów podróży i diet inwalidom, oraz towarzyszącym im osobom, są właściwe — ze względu na miejsce zamieszkania tych osób — starostwa (które posiadają referaty spraw inwalidzkich).

2) Starostwo oblicza, na podstawie przedstawionych przez inwalidę dowodów (stwierdzeń), wysokość przypadających należności i skutecznia wypłatę z kredytów Ministerstwa Opieki Społecznej, przekazanych mu na cel powyższy przez urząd wojewódzki do wyliczenia się.

3) Koszty podróży należy obliczać na podstawie taryf: kolejowej, autobusowej, komunikacji wodnej i t. p. przy uwzględnieniu zniżek,

jakie daje Ministerstwo Komunikacji inwalidom przy przejazdach kolejami państwowymi.

4) Starostwo przy wypłacie inwalidom kosztów podróży potrąca zaliczki, które udzielone zostały im przez instytucje, wymienione w części III w punkcie 3 niniejszego okólnika, i przekazuje je tym instytucjom — natomiast zaliczki, udzielone inwalidom przez władze z kredytów właściwych, zarachuje na poczet kosztów podróży.

5) Na wydatki związane z wypłatą kosztów podróży i diet oraz zaliczek będą udzielane urzędowi wojewódzkim kredyty z budżetu Ministerstwa Opieki Społecznej. Z kredytów tych urzędy wojewódzkie będą przelewały odpowiednie kwoty na rachunki bieżące starostw, celem dokonywania wypłat. Sposób dokonywania wydatków z rachunków bieżących, prowadzenia księgi tych sum, oraz składania sprawozdania normują przepisy rachunkowo-kasowe dla władz i urzędów państwowych.

6) Starostwa przedstawiają wyliczenia rachunkowe urzędowi wojewódzkiemu najpóźniej dnia 5-go po upływie każdego miesiąca.

7) Urząd wojewódzki, na podstawie wyliczeń rachunkowych otrzymanych ze starostw, winien do dnia 10-go po upływie każdego miesiąca, zapotrzebować uzupełniające kredyty z Ministerstwa.

Pierwsze kredyty zostaną wyasygnowane przez Ministerstwo w miesiącu kwietniu 1935 r. bez zapotrzebowań.

8) Zasady powyższe mają zastosowanie z dniem 1 kwietnia 1935 r.: do tego dnia koszty podróży i diet pokrywają Izby Skarbowe według zasad dotychczasowych.

9) Wszelkie akta w sprawie kosztów podróży i diet, jakie nie zostaną pokryte do dnia 1 kwietnia 1935 r. z kredytów budżetowych na rok 1934/1935, przekażą Izby Skarbowe do uregulowania właściwym — ze względu na miejsce zamieszkania inwalidów — urzędowi wojewódzkim.

III.

1) Starostwa i urzędy wojewódzkie w wypadkach, gdy inwalida nie posiada środków na odbycie podróży, a jest uprawniony do odbycia tej podróży na koszt Skarbu Państwa, mogą wydawać odpowiednie zaliczki, które przy wypłacie tych kosztów, po odbytej podróży, winny być potrącane w sposób podany w części II pkt. 4 niniejszego okólnika.

2) Udzielona zaliczka na koszty podróży winna być zapisana na stronie 33 w książeczce inwalidzkiej, oraz w „Stwierdzeniu kosztów podróży” w wypadkach, gdy zaliczkę tę udzieliła władza lub instytucja wystawiająca „Stwierdzenie”.

3) Instytucje, wyszczególnione w części I w punktach 5, 6 i 7 niniejszego okólnika, mogą również udzielać zaliczek na przejazdy inwalidów w sprawach leczenia i protezowania z kredytów własnych z tem, że należne im kwoty zostaną zwrócone przez właściwe starostwa po wymierzeniu inwalidzie kosztów podróży.

4) Instytucje wspomniane powyżej, przy udzielaniu zaliczek, obowiązują czynności przewidziane w części III punkt 2 niniejszego okólnika.

mał zaliczkę na poczet tych kosztów, „Stwierdzenie” należy skierować bezpośrednio do właściwego starostwa.

5) Stwierdzenie kosztów podróży może być wydane inwalidzie na rękę tylko w tym wypadku, gdy inwalida pokrył koszt podróży z własnych funduszy, natomiast gdy inwalida otrzy-

1 zał.

Minister:
(—) J. Paciorkowski

Zał. do o. Nr 19/35 M. O. S.
z dn. 11. IV. 1935 r.

Nazwa Urzędu lub instytucji

Nr

STWIERDZENIE

Inwalida ur.
zamieszkały w przynależny do referatu
w; ogólna utr. z. zarob. (art. 5 a)
wynosi%; (nie) (jest) uprawniony do dodatku kwalifikacyjnego; odbył podróż z uzasadnio-
nych powodów z miejscowości do w charakterze (powołanego)
(skierowanego) przez
Podróż trwała dni godzin; od do
(w jakich godzinach, § 216 rozp. wyk.)

Z ulg kolejowych (nie) korzystał z utrzymania w naturze (nie) korzystał.
Inwalidzie towarzyszyła osoba (§ 217 rozporządzenia wykonawczego). Odległość miejsca za-
mieszkania od stacji kolejowej wynosi

Inwalidzie przysługuje zwrot k osztów:

- a) przejazdu (§ 215 p. 2 rozp. wyk.) Zł
- (rodzaj lokomocji)
- b) diety (§ 215 p. 2 ust. 2 rozp. wyk.) Zł
- c) dorożki (§ 215 p. 3 rozp. wyk.) Zł

Ogólne koszty wynoszą ... Zł

(Podać tylko wtedy, gdy zostało to dostatecznie udowodnione przez zainteresowaną osobę).
Zaliczkę na poczet kosztów podróży (nie) otrzymał: Zł

słownie

m. p.

podpis:

Niepotrzebne skreślić.

STAROSTWO w

Nr

Starostwo stwierdza, że inwalidzie
..... przypada do wypłaty:

- a) za przejazd Zł
- (rodzaj lokomocji)
- b) diety za czas od dnia godz. do dnia godz. Zł
- c) dorożka (§ 215 p. 3 rozp. wyk.) Zł

Razem do wypłaty Zł

Zaliczkę udzieloną inwalidzie przez zaliczono na poczet kosztów Zł

Zaliczkę udzieloną inw. przez potrącono i odesłano tej instytucji Zł

(Wystawiono czek do Kasy Skarbowej)

(Przesłano pocztą) Zł

(nazwisko i imię inwalidy)

Podpis Starosty

Czek na Złotyach

otrzymałem

dn. 19

(Dołączyć pokwitowanie pocztowe).

3.

**PISMO OKÓLNE
MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 4 kwietnia 1935 r. Nr. Oin. 41/1—5
w sprawie sprawdzania prawa inwalidów do
zniżek kolejowych.

Do

*wszystkich P. P. Wojewodów i Pana
Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.*

W związku z trudnościami, jakie napotykają
funkcjonariusze kolejni przy sprawdzaniu pra-
wa inwalidów do zniżek kolejowych, do których
są uprawnieni w myśl zarządzeń Ministerstwa

Komunikacji — jedynie inwalidzi wojenni, a nie
inwalidzi wojskowi, Ministerstwo Opieki Spo-
łecznej poleca, aby przy wystawianiu książeczek
inwalidzkich właściwe powiatowe władze admi-
nistracji ogólnej zwracały baczną uwagę na wy-
pełnianie drugiej stroniczki okładki tych książ-
czek, skreślając wyraz: „wojennego”, niewłaści-
wie zastosowany w odniesieniu do inwalidów
wojskowych, i wpisując zamiast wyraz: „woj-
skowego”. Ponadto należy każdą wydaną książ-
czkę inwalidzką opatrzyć na pierwszej stro-
niczki okładki właściwym dla odpowiedniej kate-
gorji stemplem: „inwalida wojenny” lub „inwa-
lida wojskowy”.

Dyrektor Departamentu:

(—) *B. Nakonecznikoff*

V. Zdrowie publiczne.

1.

**OKÓLNİK Nr. 11/35.
MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 26 marca 1935 r. Nr. W. 1/27—5.

w sprawie szkolenia personelu zabiegowego w
zakładach leczniczych.

Do

*Panów Wojewodów (Komisarza Rządu
na m. st. Warszawę) dla Panów Kiero-
wników służby rat. san. opl. biernej wo-
jewództw (Komisarjatu Rządu na m. st.
Warszawę).*

W myśl § 7 okólnika Ministra Opieki Spo-
łecznej Nr. 2/35 z dnia 11 stycznia 1935 r. (Dz.
Urz. M. O. S. Nr. 1, str. 27) zarządzam:

We wszystkich zakładach leczniczych pu-
blicznych mają się odbywać na jesieni każdego
roku kursy przeszkolenia teoretycznego i prak-
tycznego dla personelu pomocniczo-lekarskiego
i niższego oraz dla osób z poza tego personelu,
które będą chciały je ukończyć, mając do tego
odpowiednie przygotowanie, a nazywane w dal-
szym ciągu eksternistami.

Na wykładowców mają być zapraszani po-
siadający odpowiednie przeszkolenie lekarze
danych zakładów leczniczych oraz — w razie
potrzeby — lekarze ubezpieczalni społecznych,
a ponadto fachowcy z P. C. K. i z L. O. P. P.
Wykładowcy pracują w zasadzie honorowo, do
wykładów zaś posługują się podręcznikiem p. t.
Vademecum obrony przeciwlotniczej i przeciw-
gazowej ludności cywilnej, wydanym nakładem
Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Celem kursów jest:

1) teoretyczne i praktyczne zaznajomienie
słuchaczy z zagadnieniami ratownictwa przeciw-
gazowego,

2) wydoskonalenie słuchaczy w dziedzi-
nach, w których stale pracują, z uwzględnieniem
specjalnych warunków, jakie mogą powstać przy
ratownictwie przeciwgazowym.

Przeszkolenie w części pierwszej ma się od-
bywać według następującego programu:

L. p.	PRZEDMIOT	G o d z i n	
		wykła- dów teorety- cznych	ćwiczeń praktycz- nych
1	Opl. bierna. Chemiczne środki bojowe . . .	2	—
2	Obrona przeciwgazowa indywidualna . . .	2	4
3	Obrona przeciwgazowa zbiorowa	1	—
4	Organizacja i zadanie za- kładów leczniczych *w rat. san. opl. bier- nej oraz obowiązki ich funkcjonariuszów	3	4
5	Pierwsza pomoc uszko- dzonym przy na- padzie gazowym . .	2	4

Program przeszkolenia w części drugiej
ustalą Panowie na podstawie projektów kierow-
ników poszczególnych zakładów leczniczych, za-
opiniowanych przez kierowników służby rat.
san. opl. biernej powiatów. Program ten nie mo-
że obejmować mniej niż 12 godzin.

Osoby, które zdadzą z pomyślnym wyni-
kiem egzamin z całego kursu, otrzymują za-
świadczenie według załączonego wzoru od kie-
rownika służby rat. san. opl. biernej powiatu,
jako przewodniczącego komisji egzaminacyjnej,
do której wchodzi poza nim poszczególni wy-
kładowcy.

Osoby zatrudnione w zakładach leczniczych, któreby nie zdały dwukrotnie tego egzaminu, należy w konsekwencji uznać za nienadające się do pracy na zajmowanych stanowiskach i zwolnić z pracy.

Na opróżnione w ten sposób stanowiska należy przyjmować w pierwszym rzędzie eksternistów, którzy ukończą kurs pomyślnie i którzy wskutek tego mają pierwszeństwo w otrzymaniu odpowiednich dla nich stanowisk w zakładach leczniczych przy równych innych kwalifikacjach pozostałych kandydatów.

Wszystkie osoby w ten sposób przeszkolone kierownik służby rat. san. opl. biernej powiatu prowadzi w ewidencji, przewidzianej w § 13 pkt. 11 cytowanego okólnika. Prowadzi on również imienną ewidencję wydanych zaświadczeń z ukończenia kursów.

Zaświadczenia ważne są na 2 lata od daty egzaminu, wobec tego te same osoby muszą być co dwa lata przeszkalane i poddawane egzaminowi.

W ciągu b. r. musi być przeszkolone minimum 2/3 całego personelu poszczególnego zakładu.

Na jednym kursie nie może brać udziału więcej, jak 50 słuchaczy.

Dyrektor Departamentu,
Kierownik służby rat. san. opl.
biernej kraju:

(—) *Dr. J. Adamski*

Zał. 1.

Otrzymują do wiadomości:

1) M. S. Wojsk. a) Departament Zdrowia,
b) Departament Dowodzenia Ogólnego (Wydział OPL.),

- 2) M. S. Wewn. Biuro Wojskowe,
- 3) Z. U. S. Referat do spraw san. wojsk.,
- 4) P. C. K.,
- 5) L. O. P. P.

Zał. do o. M. O. S. Nr. 11/35
z dn. 26.III. 1935 r.

W z ó r.

[Format A4 (210 x 297 mm)]

ZAŚWIADCZENIE.

Zaświadczam, że p. (imię i nazwisko, zawód) ukończył w (zakład leczniczy i miejscowość) w czasie od do 34-godzinny kurs, przewidziany w § 7 okólnika Ministra Opieki Społecznej Nr. 2/35 z 11.I. 1935 r. dla personelu zabiegowego.

Egzamin zdał dn. z wynikiem pomyślnym.

Przewodniczący
Komisji Egzaminacyjnej
Kierownik służby rat. san. opl. biernej powiatu
Lekarz Powiatowy.

2.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 4 kwietnia 1935 r. Nr. Zn. 1a/16—5.

w sprawie Rocznika Lekarskiego na rok 1935/36.

Do

*Panów Wojewodów i Pana Komisarza
Rządu na m. st. Warszawę.*

Naczelna Izba Lekarska przystąpiła do opracowania II-go Rocznika Lekarskiego Rzeszypolitej Polskiej na rok 1935/36.

Rocznik ten ukaże się w pierwszej połowie maja r. b. i będzie zawierał spis klinik, zakładów leczniczych, ubezpieczalni społecznych, towarzystw lekarskich wraz z obsadą personalną oraz spis lekarzy, lekarzy-dentystów, aptekarzy i aptek.

Wobec tego, że Rocznik ten będzie bardzo poważnym informatorem w zakresie służby zdrowia w Państwie Polskiem, Ministerstwo Opieki Społecznej prosi Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o wydanie polecenia podległym władzom, by Redakcji i Administracji tego wydawnictwa udzieliły swej pomocy oraz danych, potrzebnych do opracowania Rocznika.

Aby Rocznik Lekarski był możliwie najlepiej i najdokładniej opracowany, Redakcja Rocznika prześle w najbliższym czasie lekarzom powiatowym rękopis, dotyczący poszczególnych powiatów, celem sprawdzenia i poprawienia ewentualnych błędów. Materiały, zawarte w Roczniku, będą zawierały dane według stanu z dnia 1 kwietnia 1935 r.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr. J. Adamski*

3.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 13 kwietnia 1935 r. Nr. Zl. 37e/2—5.

w sprawie akcji propagandowej na poborze
głównym.

Do

*Panów Wojewodów (wszystkich) i Pana
Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.*

Ponieważ praca propagandowa racjonalnie prowadzona w czasie poboru głównego ma duże znaczenie tak dla celów profilaktyki, higieny chorób zakaźnych i społecznych, jak i obrony przeciwlotniczo-gazowej, Ministerstwo Opieki Społecznej prosi Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o wydanie polecenia podległym władzom, by w celu propagandy na poborze głównym, w miarę możliwości, przystąpiły do zorganizowania kursów propagandowych dla personelu służby zdrowia w powiatach, w których to kursy zostałyby prowadzone w sposób regularny i systematyczny.

sarza Rządu) o wywarcie wpływu na racjonalne wyzyskanie materiału przesłanego przez Ministerstwo, w szczególności, by druki (ulotki, broszury) były rozdawane celowo.

Materiały w sprawie zwalczania gruźlicy winny być wręczane poborowym podejrzanym lub chorym na to cierpienie, ulotki o jaglicy — chorym na jaglicę wzgl. podejrzanym o to cierpienie. Materiał LOPP. należy dawać poborowym inteligentniejszym (nie analfabetom). Poza tem należy dążyć, by materiały propagandowe za pośrednictwem poborowych docierały do najodleglejszych miejscowości.

W pracy propagandowej poza cywilnymi lekarzami urzędowymi wezmą również udział le-

karze wojskowi, którym Ministerstwo Spraw Wojskowych wydało stosowne zarządzenie.

Celem osiągnięcia odpowiednich wyników w zakresie propagandy obrony przeciwgazowej należy do tej akcji zaprosić prelegentów i instruktorów miejscowych oddziałów L. O. P. P.

Jednocześnie Ministerstwo prosi PP. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) o spowodowanie, by materiały propagandowe służące dla celów propagandy na miejscu (tablice, plakaty i t. d.) były przechowywane w stanie możliwie niezniszczonym do następnego poboru głównego.

Dyrektor Departamentu:

(—) Dr. J. Adamski

VI. Sprawy ogólnie-administracyjne.

1.

OKÓLNIK Nr. 18/35 MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 10 kwietnia 1935 r.

Nr. B. P. 11/4-5..

w sprawie urlopów wypoczynkowych w r. 1935.

Do

Panów Dyrektorów Departamentów, Dyrektora Gabinetu Ministra, Dyrektora Biura Personalnego, Naczelnika Wydziału Zatrudnienia i Migracji, Głównego Inspektora Pracy, Prezesa Trybunału dla spraw ubezp. społ. w Poznaniu, Dyrektora Państwowego Zakładu Higjeny, Okręgowych Inspektorów Pracy, Dyrektorów Państwowych Zakładów Zdrojowych i Dyrektorów Państwowych Szpitali psychiatrycznych w Tworkach i Wilnie.

I. W związku ze zbliżającym się okresem urlopów wypoczynkowych zarządzam, co następuje:

- a) do swojej właściwości zastrzegam udzielanie urlopów wypoczynkowych Dyrektorom Departamentów, (Głównemu Inspektorowi Pracy), Dyrektorowi Gabinetu Ministra, Dyrektorowi Biura Personalnego i Naczelnikowi Wydziału Zatrudnienia i Migracji.
- b) Dyrektora Biura Personalnego upoważniam do udzielania — w porozumieniu z zainteresowanymi Dyrektorami Departamentów (Głównym Inspektorem Pracy), Dyrektorem Gabinetu Ministra i Naczelnikiem Wydziału Zatrudnienia i Migracji — urlopów wypoczynkowych wszystkim urzędnikom i funkcjonariuszom niższym Zarządu Centralnego Ministerstwa, Prezesowi Trybunału dla

spraw ubezpieczeń społecznych, Dyrektorowi Państwowego Zakładu Higjeny, Okręgowym i Obwodowym Inspektorom Pracy, Dyrektorom Państwowych Zakładów Zdrojowych i Dyrektorom Państwowych Szpitali dla psychicznie chorych w Tworkach i Wilnie.

- c) Prezesa Trybunału dla spraw ubezpieczeń społecznych, Dyrektora Państwowego Zakładu Higjeny, Okręgowych Inspektorów Pracy, Dyrektorów Państwowych Zakładów Zdrojowych i Dyrektorów Państwowych Szpitali dla psychicznie chorych w Tworkach i Wilnie upoważniam do udzielania urlopów wypoczynkowych wszystkim podległym sobie urzędnikom i funkcjonariuszom niższym z wyjątkiem Obwodowych Inspektorów Pracy.

II. Do korzystania z urlopu wypoczynkowego zgodnie z art. 36 i 105 ustawy o państwowej służbie cywilnej — jest uprawniony każdy urzędnik, praktykant i funkcjonariusz niższy, który przesłużył przynajmniej rok w służbie państwowej, o ile przeciwko udzieleniu takiego urlopu nie przemawiają ważne względy służbowe. Wymiar urlopu dla wypoczynku szczegółowo określa art. 36 i 105 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Pracownikom kontraktowym przysługuje urlop wypoczynkowy na tych samych zasadach i w wymiarze, jak urzędnikom i funkcjonariuszom niższym.

Od wymiaru urlopu wypoczynkowego należy odliczyć czas spędzony na konwojunkturach, a poza tem, władza według swego uznania może odliczyć od wymiaru urlopu dla wypoczynku wszystkie urlopy, udzielone urzędnikom względnie funkcjonariuszom niższym, z wyjątkiem krótkich urlopów dla załatwienia ważniejszych spraw rodzinnych i majątkowych, nieprzenoszących jednorazowo dni trzech.

	Gr	Gr	Gr	Gr
Rzemieślnik do 3 lat	60	57	59	51
" " po 3 latach	69	65	62	59
" " po 6 latach	73	69	66	62
Robotnik od 16 — 18 lat	26	24	23	22
" " od 18 — 20 lat	39	37	35	34
" " ponad 20 lat	52	49	47	44
" " przyuczony	55	52	50	47
Robotnica od 16 — 18 lat	24	23	22	21
" " od 18 — 20 lat	25	24	23	22
" " ponad 20 lat	30	28	27	26
" " przyuczona	38	36	35	32
Woźnicy otrzymują dodatek tygodniowy	220	210	200	185

Okręgowy Związek Pracodawców
Ziem Północno-Zachodnich

Stow. w rej. z siedzibą w Bydgoszczy:

(—) *Gayczak*

(—) *Bobowski*

Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawodowe
Okrag Pomorsko-Nadnotecki:

(—) *Fr. Nowakowski*

Bydgoszcz, dnia 12 marca 1935 r.

Poznańsko-Pomorski Sekretarjat
Komisji Centralnej Związków

Zawodowych w Polsce:

(—) *T. Matuszewski*

(—) *Br. Kirschnowski*

Zjednoczenie Zawodowe Polskie
Oddział Metalowców, Sekretarjat w Bydgoszczy:

(—) *Jan Góralewski*

Związek Robotników i Rzemieślników
Zjednoczenia Zawodowego Polskiego
w Bydgoszczy:

(—) *M. Roszak*

II. Zatrudnienie i migracja.

1.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 marca 1935 r.

o nadaniu statutu Funduszowi Pracy.

(Monitor Pol. z dn. 1 kwietnia 1935 r. Nr. 76, poz. 109).

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o połączeniu Funduszu Bezrobocia z Funduszem Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 849) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Funduszowi Pracy nadaje się statut, dołączony do rozporządzenia niniejszego.

§ 2.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 marca 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Opieki Społecz-

nej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie statutu Funduszu Pracy („Monitor Polski” Nr. 75, poz. 97).

Prezes Rady Ministrów:

1 zał.

(—) *W. Sławek*

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Jerzy Paciorewski*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 1935 r.

STATUT FUNDUSZU PRACY.

§ 1. Celem Funduszu Pracy jest dostarczanie pracy lub środków utrzymania osobom pozbawionym pracy, a nie posiadającym innych środków do życia, pośrednictwo pracy oraz zabezpieczenie robotników na wypadek bezrobocia.

§ 2. Do zakresu działania Funduszu Pracy należy:

a) prowadzenie akcji zmierzającej do zwiększenia stanu zatrudnienia, przede wszystkim przez finansowanie gospodarczo uzasadnionych robót publicznych lub robót o publicznym znaczeniu, celem zatrudnienia bezrobotnych;

- b) publiczne pośrednictwo pracy;
- c) zabezpieczenie robotników na wypadek bezrobocia;
- d) doraźna pomoc bezrobotnym, którym nie przysługuje prawo do zasiłku z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, prowadzona bezpośrednio lub za pośrednictwem organizacji społecznych;
- e) organizowanie zatrudnienia młodzieży na zasadach społeczno-wychowawczych, bezpośrednio lub za pośrednictwem organizacji społecznych;
- f) poradnictwo i przysposobienie zawodowe bezrobotnych oraz pomoc w tworzeniu warsztatów pracy;
- g) akcja kulturalno-oświatowa wśród bezrobotnych;
- h) gromadzenie i podział środków na wykonanie powyżej wymienionego zakresu działania.

§ 3. (1) Fundusz Pracy jest osobą prawną; w szczególności Fundusz może posiadać, nabywać i zbywać majątek ruchomy i nieruchomy, zawierać wszelkie umowy w zakresie swego działania, zaciągać zobowiązania, a między innymi zaciągać pożyczki, wystawiać i żyrować weksle oraz bronić swych interesów w sądach i urzędach.

(2) Siedzibą Funduszu Pracy jest m. st. Warszawa.

§ 4. Fundusz Pracy rozciąga swą działalność na cały obszar Rzeczypospolitej i może również popierać działalność organizacji, powołanych zagranicą dla łagodzenia skutków bezrobocia wśród zarobkowej emigracji polskiej.

§ 5. (1) Na czele Funduszu Pracy stoi Minister Opieki Społecznej.

(2) Zarząd Funduszu Pracy z ramienia Ministra Opieki Społecznej wykonywa Dyrektor Funduszu Pracy, powołany przez Ministra Opieki Społecznej.

(3) Zastępcą Dyrektora Funduszu Pracy jest Wicedyrektor, powołany przez Dyrektora Funduszu Pracy za zgodą Ministra Opieki Społecznej.

§ 6. (1) Do zakresu działania Dyrektora Funduszu Pracy należą:

- a) ogólne kierownictwo Funduszu Pracy;
- b) przedstawianie do zatwierdzenia Ministrowi Opieki Społecznej planu akcji, zmierzającej do zwiększenia stanu zatrudnienia, a w szczególności programu finansowania robót, oraz planu akcji pomocy doraźnej, akcji kulturalno-oświatowej wśród bezrobotnych oraz akcji pomocy w tworzeniu warsztatów pracy;
- c) przedstawianie projektów preliminarzy budżetowych Radzie Funduszu Pracy;

- d) przedstawianie Radzie Funduszu Pracy sprawozdań o gospodarce Funduszu Pracy i o jego stanie;
- e) przedstawianie Ministrowi Opieki Społecznej wniosków w sprawie powoływania ekspozytur Wojewodzkich Biur Funduszu Pracy;
- f) zarządzanie majątkiem Funduszu Pracy;
- g) nabywanie, zbywanie i obciążanie majątku nieruchomego Funduszu Pracy oraz zaciąganie pożyczek — za zgodą Ministra Opieki Społecznej;
- h) udzielanie pożyczek i dotacji;
- i) wydawanie przepisów służbowych i uposażeniowych dla pracowników Funduszu Pracy; przepisy te wymagają zatwierdzenia Ministra Opieki Społecznej;
- k) zawieranie i rozwiązywanie umów o pracę z pracownikami Funduszu Pracy;
- l) decydowanie w zakresie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 58, poz. 555), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 849).

(2) We wszystkich sprawach Dyrektor obowiązany jest stosować się do instrukcyj i zarządzeń Ministra Opieki Społecznej.

§ 7. Dyrektor Funduszu Pracy pełni swe czynności przy pomocy Biura Głównego Funduszu Pracy, którego organizację ustala regulamin, wydany przez Dyrektora Funduszu Pracy i zatwierdzony przez Ministra Opieki Społecznej.

§ 8. Pełnomocnictwa, umowy, akty hipoteczne i notarialne, weksle, czeki i inne dokumenty zobowiązujące Fundusz Pracy podpisuje pod pieczęcią Dyrektor lub Wicedyrektor Funduszu Pracy.

§ 9. (1) Stosunek służbowy Dyrektora, Wicedyrektora i pracowników Funduszu Pracy ma charakter prywatno-prawny.

(2) Dyrektorowi Funduszu Pracy podlegają służbowo Wicedyrektor i wszyscy pracownicy Funduszu Pracy.

(3) Prawa i obowiązki oraz odpowiedzialność służbową pracowników Funduszu Pracy określają przepisy służbowe i uposażeniowe, stanowiące część składową umów o pracę.

§10. (1) Radę Funduszu Pracy powołuje Minister Opieki Społecznej na okres trzech lat.

(2) Do zakresu działania Rady Funduszu Pracy należą:

- a) ustalanie wytycznych działalności Funduszu Pracy, a w szczególności rocznego planu prowadzonych akcji i finansowania przez Fundusz Pracy robót;
- b) uchwalanie na wniosek Dyrektora Funduszu Pracy preliminarzy budżetowych;
- c) uchwalanie sprawozdań o gospodarce Funduszu Pracy i o jego stanie;

d) rozpatrywanie wszelkich spraw, przekazywanych przez Ministra Opieki Społecznej lub przez Dyrektora Funduszu Pracy.

(3) Rada Funduszu Pracy uchwała swój regulamin oraz regulamin Rad Wojewódzkich.

(4) Uchwały Rady w zakresie spraw, wymienionych w ust. 2 lit. a), b) i c), oraz w sprawie regulaminów wymagają dla swej ważności zatwierdzenia Ministra Opieki Społecznej.

§ 11. (1) W skład Rady Funduszu Pracy wchodzi:

- a) Minister Opieki Społecznej, jako przewodniczący;
- b) Dyrektor Funduszu Pracy, jako zastępca przewodniczącego;
- c) po jednym przedstawicielu Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Skarbu, Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Komunikacji oraz Ministra Opieki Społecznej;
- d) po jednym przedstawicielu od każdej gałęzi samorządu gospodarczego;
- e) dwaj przedstawiciele samorządu terytorjalnego;
- f) dwaj przedstawiciele pracodawców;
- g) dwaj przedstawiciele robotników i dwaj — pracowników umysłowych;
- h) osoby, zajmujące się teoretycznie i praktycznie sprawami społecznymi i gospodarczymi.

(2) Przedstawiciele, wymienionych w lit. d), e), f), g) i h), powołuje i odwołuje Minister Opieki Społecznej.

(3) W celu powołania przedstawicieli, wymienionych w lit. d), e), f) i g), Minister zwołuje centralne organizacje poszczególnych gałęzi samorządu gospodarczego, Związek Miast Polskich i Związek Powiatów Rzeczypospolitej Polskiej, największe w Państwie organizacje pracodawców oraz największe w Państwie zrzeszenia związków zawodowych — do przedstawienia określonej liczby kandydatów do Rady Funduszu Pracy.

(4) Na miesiąc przed upływem kadencji Rady Minister Opieki Społecznej powołuje nowych członków w sposób, podany w ustępie poprzednim.

§ 12. (1) Posiedzenia Rady Funduszu Pracy są zwoływane w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak, niż dwa razy w ciągu roku. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Rady: z własnej inicjatywy lub na pisemne żądanie siedmiu członków Rady — w terminie dwutygodniowym od chwili zgłoszenia żądania.

(2) Do ważności uchwał Rady konieczna jest obecność przynajmniej dziesięciu członków, w tej liczbie Przewodniczącego Rady lub zastępcy Przewodniczącego.

(3) Uchwały zapadają zwykłą większością głosów obecnych na posiedzeniu członków. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego posiedzenia.

§ 13. (1) Ministrowi Opieki Społecznej służy prawo rozwiązania Rady Funduszu Pracy przed upływem kadencji. Rada w nowym składzie powinna być powołana najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po rozwiązaniu poprzedniej.

§ 14. (1) Fundusz Pracy wykonywa swe zadania na obszarze poszczególnych województw przez Wojewódzkie Biura Funduszu Pracy i ich ekspozytury.

(2) Do zakresu działania Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy należy:

- a) przedstawianie Dyrektorowi Funduszu Pracy zatwierdzonych przez wojewodę (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) projektów planu działalności Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy oraz zaopiniowanych przez Wojewódzką Radę Funduszu Pracy sprawozdań o działalności Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy;
- b) opracowywanie projektów finansowania robót publicznych i zatrudniania bezrobotnych na tych robotach;
- c) kwalifikowanie bezrobotnych na roboty publiczne lub roboty o publicznym znaczeniu oraz do pomocy doraźnej;
- d) czynności w zakresie poradnictwa i przysposobienia zawodowego bezrobotnych, pomocy w tworzeniu samodzielnych warsztatów pracy, akcji kulturalno-oświatowej wśród bezrobotnych, oraz współdziałanie przy organizowaniu zatrudnienia młodzieży;
- e) prowadzenie pomocy doraźnej dla bezrobotnych;
- f) czynności publicznego pośrednictwa pracy;
- g) orzekanie o obowiązku zabezpieczenia na wypadek bezrobocia;
- h) przyznawanie i wymiar zasiłków na wypadek bezrobocia, wymiar wkładek z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia oraz opłat na rzecz Funduszu Pracy;
- i) pobór wkładek przewidzianych w art. 6 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, pobór opłat na rzecz Funduszu Pracy w tym zakresie, w jakim Fundusz Pracy jest do poboru tych opłat powołany, przyjmowanie wpływów z zaległości podatkowych, uiszczanych w naturze, przewidzianych w art. 27 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy, oraz przyjmowanie zapisów i ofiar;
- k) wypłacanie zasiłków z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia i udzielanie innych świadczeń, przewidzianych w ustawie o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia;

- l) kontrola działalności związków samorządowych, ubezpieczalni społecznych oraz innych instytucji prawno-publicznych w zakresie wymiaru, poboru i przekazywania Funduszowi Pracy opłat, wymienionych w art. 14 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy, zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 849);
- 1) załatwianie innych czynności, zleconych przez Dyrektora Funduszu Pracy.

§ 15. (1) Kierownictwo Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy sprawuje Dyrektor Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy, powołany przez Dyrektora Funduszu Pracy po zasięgnięciu opinii właściwego wojewody (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę).

(2) Czynności Dyrektora Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy obejmują:

- a) ogólne kierownictwo w sprawach stanowiących zakres działania Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy;
- b) przedstawianie Dyrektorowi Funduszu Pracy materiałów do preliminarza budżetowego Funduszu Pracy;
- c) czuwanie nad wykonywaniem poszczególnych akcji Funduszu Pracy, a w szczególności czuwanie nad wykonywaniem robót, prowadzonych przy pomocy finansowej Funduszu Pracy, z punktu
- d) występowanie w imieniu Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy przed wszelkimi władzami na terenie województwa i wobec osób trzecich;
- e) zawieranie i rozwiązywanie umów o przewidzenia celów Funduszu Pracy; cę z pracownikami oraz zawieszanie w czynnościach personelu Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w ramach udzielonych przez Dyrektora Funduszu Pracy pełnomocnictw.

(3) Zastępcą Dyrektora Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy jest jeden z pracowników Biura, powołany przez Dyrektora Funduszu Pracy po zasięgnięciu opinii wojewody (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę).

(4) Organizację Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy ustala regulamin, wydany przez Dyrektora Funduszu Pracy i zatwierdzony przez Ministra Opieki Społecznej.

§ 16. (1) Organem opiniodawczym Funduszu Pracy na obszarze województwa jest Wojewódzka Rada Funduszu Pracy, której kadencja trwa trzy lata.

(2) Do zakresu działania Wojewódzkiej Rady Funduszu Pracy należy:

- a) uchwalanie wytycznych działalności Funduszu Pracy na terenie województwa;
- b) rozpatrywanie sprawozdań o gospodarce Funduszu Pracy na terenie województwa;

- c) opinjowanie o wszystkich sprawach przekazanych Wojewódzkiej Radzie Funduszu Pracy przez Przewodniczącego Wojewódzkiej Rady Funduszu Pracy;
- d) współdziałanie z Wojewódzkim Biurem Funduszu Pracy w zakresie pomocy bezrobotnym i ofiarności publicznej na rzecz walki z bezrobociem.

§ 17. (1) W skład Wojewódzkiej Rady Funduszu Pracy wchodzi:

- a) wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) jako przewodniczący;
- b) wicewojewoda, jako zastępca przewodniczącego;
- c) dwaj przedstawiciele samorządu terytorjalnego;
- d) po jednym przedstawicielu od każdej gąłęzi samorządu gospodarczego;
- e) jeden przedstawiciel robotników i jeden przedstawiciel pracowników umysłowych;
- f) jeden przedstawiciel pracodawców;
- g) osoby zajmujące się teoretycznie i praktycznie sprawami społecznymi i gospodarczymi.

(2) Przedstawiciele, wymienionych w lit. c), d), e), f) i g), powołuje i odwołuje wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę).

(3) W celu powołania przedstawicieli, wymienionych w lit. c), d), e) i f), wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) wzywa najliczniejsze w województwie zawodowe związki pracownicze, większe organizacje pracodawców, a w braku tych organizacji, właścicieli lub odpowiedzialnych zarządców największych w województwie zakładów pracy oraz zainteresowane związki samorządowe i organizacje samorządu gospodarczego do przedstawienia określonej liczby kandydatów do Wojewódzkiej Rady Funduszu Pracy.

(4) na miesiąc przed upływem kadencji Wojewódzkiej Rady wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) powołuje nowych członków w sposób podany w ustępie poprzednim.

§ 18. (1) Posiedzenia Wojewódzkiej Rady Funduszu Pracy są zwoływane w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak, niż dwa razy w ciągu roku. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Rady z własnej inicjatywy lub na pisemne żądanie czterech członków Rady w terminie dwutygodniowym od chwili zgłoszenia żądania.

(2) Do ważności uchwał Rady konieczna jest obecność przynajmniej 5 członków, w tej liczbie przewodniczącego Rady lub zastępcy przewodniczącego.

(3) Uchwały zapadają zwykłą większością głosów obecnych na posiedzeniu członków. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego posiedzenia.

§ 19. Ministrowi Opieki Społecznej służy prawo rozwiązania Wojewódzkiej Rady Funduszu Pracy na wniosek wojewody (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę). Rada w nowym składzie powinna być powołana najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po rozwiązaniu poprzedniej.

§ 20. Wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) może powoływać na terenie województwa (m. st. Warszawy), jako instytucje współdziałające w zakresie organizowania ofiarności publicznej i pomocy w akcji zwalczania bezrobocia — Komitety Lokalne Funduszu Pracy z udziałem: czynników społecznych, przede wszystkim zaś przedstawicieli samorządu terytorjalnego i gospodarczego, pracodawców i pracowników oraz organizacji społecznych. Komitety Lokalne działają pod bezpośrednim nadzorem i w myśl instrukcyj Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w ramach regulaminu, wydane go przez wojewodę (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę).

§ 21. Organa Funduszu Pracy używają pieczęci, zatwierdzonej przez Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

2.

**ZARZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 26 marca 1935 r.

o utworzeniu ekspozytur Wojewódzkich Biur Funduszu Pracy.

(Monitor Pol. z dnia 3 kwietnia 1935 r. Nr. 78, poz. 112).

Na podstawie art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o połączeniu Funduszu Bezrobocia z Funduszem Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 849) zarządzam, co następuje:

§ 1. Tworzy się ekspozytury Wojewódzkich Biur Funduszu Pracy, wymienione w załączonym do zarządzenia niniejszego wykazie, który określa równocześnie właściwość terytorjalną tych ekspozytur.

§ 2. (1) Ekspozytury będą wykonywać:

1) publiczne pośrednictwo pracy oraz rejestrację i kontrolę bezrobotnych;

2) orzekanie o obowiązku zabezpieczenia na wypadek bezrobocia;

3) przyznawanie i wymiar zasiłków na wypadek bezrobocia, wymiar wkładek z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia oraz opłat na rzecz Funduszu Pracy;

Zał. do zarządzenia M.
O S. z dn. 26/III 1935 r.

Wykaz ekspozytur wojewódzkich biur funduszu pracy

L. p.	Wojewódzkie biuro Funduszu Pracy	Ekspozytura (siedziba)	Zasięg terytorjalny (powiaty)	Uwagi
1	Warszawskie	Włocławek	włocławski	
2		Płock	płocki	
3		Zyrardów	białski	
4	Łódzkie	Pabjanice	łaski	
5		Tomaszów Maz.	brzeziński	
6		Piotrków	piotrkowski	
7		Kalisz	kaliski	
8		Radomsko	radomszczański	
9	Kieleckie	Częstochowa	m. Częstochowa częstochowski	
10		Zawiercie	zawierciański	
11		Sosnowiec	m. Sosnowiec będziański olkuski	
12		Radom	m. Radom radomski opoczyński konecki kozienicki itżeński opatowski sandomierski	
13	Lubelskie	Siedlce	siedlecki	
14	Białostockie	Grodno	grodziński	
15	Wołyńskie	Równe	rówieński	
16	Poznańskie	Bydgoszcz	m. Bydgoszcz bydgoski m. Inowrocław inowrocławski mogileński szubiński wyrzyński	
17		Gniezno	m. Gniezno gnieźnieński	
18		Ostrów Wlkp.	ostrowski	
19	Pomorskie	Gdynia	m. Gdynia morski kartuski kościerski starogardzki	
20		Gdynia (dla robotników portowych)	m. Gdynia	Istnieje na podstawie art. 25 rozporządzenia Prez. Rzp., z dnia 27 X 1933 r. (Dz. U. Nr 85 poz. 646).
21		Tczew	tczewski	
22		Grudziądz	m. Grudziądz grudziądzki	
23	Krakowskie	Chrzanów	chrzanowski	
24		Biała	białski	
25		Nowy Sącz	nowosądecki	
26	Lwowskie	Drohobycz	drohobycycki brzozowski krośnieński	
27		Przemysł	leski samborski sanocki turczański przemyski	

4) pobór wkładek, przewidzianych w art. 6 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, opłat na rzecz Funduszu Pracy, wpływów z zaległości podatkowych uiszczanych w naturze, przewidzianych w art. 27 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy, oraz przyjmowanie ofiar;

5) wypłacanie zasiłków z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia i udzielanie innych świadczeń;

6) kontrola działalności związków samorządowych, ubezpieczalni społecznych oraz innych instytucji prawno-publicznych w zakresie wymiaru, poboru i przekazywania Funduszowi Pracy opłat na rzecz tej instytucji.

7) załatwianie innych czynności, zleconych przez Dyrektora Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy.

(2) Dyrektor Funduszu Pracy w zależności od warunków lokalnych może wyłączyć z zakresu działania ekspozytury niektóre z czynności, wymienionych w ustępie poprzedzającym.

§ 3. Ekspozytury w zakresie wymienionym w § 2 działają w imieniu Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy ze skutkiem prawnym, równym działalności Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy.

§ 4. Na czele ekspozytury stoi kierownik, podległy służbowo Dyrektorowi Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Jerzy Paciorkowski*

1 zał.

3.

REGULAMIN

Biura Głównego i Wojewódzkich Biur Funduszu Pracy, zatwierdzone przez Ministra Opieki Społecznej.

I. Biuro Główne Funduszu Pracy.

§ 1. Biuro Główne Funduszu Pracy składa się z pięciu wydziałów:

- 1) Wydziału Administracyjnego (A),
- 2) Wydziału Finansowego (F),
- 3) Wydziału Organizacji Rynku Pracy (P),
- 4) Wydziału Robót (R),
- 5) Wydziału Pomocy Społecznej (S)

i trzech biur:

- 1) Biura Studjów (St.),
- 2) Biura Prawnego (Pr.),
- 3) Biura Zabezpieczenia na Wypadek Bezrobocia (Zb.), — podlegających Dyrektorowi Funduszu Pracy.

Ponadto przy Biurze Głównym czynny jest Główny Inspektor Funduszu Pracy.

§ 2. Szczegółowy podział czynności Głównego Funduszu Pracy oraz podział Wydziałów (Biur) na referaty ustali Dyrektor Funduszu Pracy.

§ 3. Na czele Biura Głównego stoi Dyrektor Funduszu Pracy, powołany przez Ministra Opieki Społecznej.

Dyrektora Funduszu Pracy zastępuje Wicedyrektor Funduszu Pracy, powołany przez Dyrektora Funduszu Pracy za zgodą Ministra Opieki Społecznej.

§ 4. Na czele Wydziałów stoją Szefowie Wydziałów, a na czele Biur Kierownicy Biur, odpowiedzialni wobec Dyrektora Funduszu Pracy za należyty bieg czynności.

§ 5. Szefa Wydziału (Kierownika Biura), w razie jego nieobecności, zastępuje pracownik, wyznaczony przez Dyrektora na wniosek odpowiedniego Szefa Wydziału (Kierownika Biura).

§ 6. Instrukcja, wydana przez Dyrektora Funduszu Pracy, ustali zakres kompetencji Szefów Wydziałów i innych pracowników Biura Głównego oraz uprawnienia do podpisywania pism i dokumentów Funduszu Pracy.

§ 7. Wydział Administracyjny — prowadzi sprawy: organizacyjne, osobowe, szkolenia pracowników, gospodarcze, prasowe, sekretariat Dyrektora, organów Funduszu Pracy, zjazdów, odpraw i t. p.; sprawy kancelaryjne i centralnego archiwum, przygotowuje przepisy, regulaminy i instrukcje oraz zarządzenia w sprawach należących do Wydziału i czuwa nad wykonaniem wspomnianych przepisów, opinuje pisma przygotowywane w innych wydziałach, a związane ze sprawami objętymi zakresem działania Wydziału.

§ 8. Wydział Finansowy — załatwia sprawy, związane z działalnością finansową Funduszu Pracy, w szczególności sprawy poboru opłat, sprawy budżetowe, sprawy związane z przyjmowaniem ofiar i zapisów administracji udzielonych pożyczek, sprawy instytucji zastępczych, prowadzi rachunkowość i kaso-wość Funduszu Pracy.

§ 9. Wydział Organizacji Rynku Pracy — załatwia sprawy związane z udzieleniem pracy bezrobotnym, a w szczególności sprawy ewidencji, kwalifikacji i kontroli osób poszukujących pracy, z uwzględnieniem osób korzystających ze świadczeń Funduszu Pracy, zaciągu bezrobotnych na roboty publiczne, pośrednictwa pracy, przysposobienia i poradnictwa zawodowego oraz sprawy związane z badaniem rynku pracy.

§ 10. Wydział Robót — załatwia sprawy związane z przygotowaniem programów ro-

bót, prowadzonych przy pomocy finansowej Funduszu Pracy, opracowuje zasady wynagrodzenia oraz warunki pracy na tych robotach, przygotowuje sprawy związane z zawieraniem umów kredytowych i dotyczących robót prowadzonych przy pomocy finansowej Funduszu Pracy, czuwa nad wykonaniem tych robót oraz prowadzi sprawy zatrudnienia młodzieży na zasadach społeczno-wychowawczych.

§ 11. Wydział Pomocy Społecznej — załatwia sprawy, związane z niesieniem bezrobotnym pomocy doraźnej, pomocy w tworzeniu warsztatów pracy oraz sprawy związane z prowadzeniem akcji kulturalno-oświatowej wśród bezrobotnych.

§ 12. Biuro Studiów — prowadzi studia naukowo-badawcze w zakresie walki z bezrobociem i jego skutkami, statystykę oraz opracowuje sprawozdania z działalności Funduszu Pracy.

§ 13. Biuro Prawne — udziela opinii prawnej w sprawach, dotyczących zobowiązań Funduszu Pracy wobec osób trzecich, oraz w sprawach przekazanych przez Dyrektora Funduszu Pracy i Szefów Wydziałów Biura Głównego Funduszu Pracy; Radca Prawny zastępuje Fundusz Pracy w procesach sądowych, w których wymagane jest zastępstwo adwokackie.

§ 14. Biuro Zabezpieczenia na Wypadek Bezrobocia — załatwia sprawy dotyczące zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia i uprawnień bezrobotnych do korzystania z zasiłków zabezpieczeniowych. zajmuje się wyjaśnieniem odnośnych przepisów ustawy oraz instruuje Wojewódzkie Biura Funduszu Pracy w sprawach związanych z odwołaniami w sprawach zabezpieczeniowych od decyzji Dyrektorów Wojewódzkich Biur Funduszu Pracy lub Kierowników Ekspozytur Biur Wojewódzkich Funduszu Pracy.

§ 15. Główny Inspektor Funduszu Pracy — koordynuje działalność Inspektorów fachowych, czynnych przy poszczególnych Wydziałach Biura Głównego Funduszu Pracy, uzgadnia wyniki kontroli pod kątem właściwego funkcjonowania wszystkich komórek organizacyjnych Funduszu Pracy, czuwa nad pracami Inspektorów Biura Głównego Funduszu Pracy i Inspektorów Wojewódzkich Biur Funduszu Pracy.

II. Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy.

§ 16. Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy dzieli się na referaty:

- 1) Referat Administracyjny (A),
- 2) Referat Finansowy (F),
- 3) Referat Ewidencji (E),
- 4) Referat Pośrednictwa Pracy (P),
- 5) Referat Robót (R),
- 6) Referat Zabezpieczenia (Z),
- 7) Referat Pomocy Społecznej (S).

Ponadto przy Wojewódzkim Biurze czynny jest Inspektor Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy.

§ 17. Szczegółowy rozkład czynności Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy ustali Dyrektor Funduszu Pracy.

§ 18. Na czele Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy stoi Dyrektor Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy, powołany przez Dyrektora Funduszu Pracy, po zasięgnięciu opinii właściwego wojewody (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę).

Zastępcą Dyrektora Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy jest jeden z pracowników Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy, powołany przez Dyrektora Funduszu Pracy, po zasięgnięciu opinii wojewody (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę).

§ 19. Na czele referatu stoją Kierownicy referatów odpowiedzialni wobec Dyrektora Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy za należyty bieg czynności.

W zależności od warunków lokalnych ilość referatów Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy może być zmniejszona w drodze łączenia poszczególnych czynności w jednym referacie.

§ 20. Referat Administracyjny — prowadzi sprawy organizacyjne, osobowe, gospodarcze, statystyczno-sprawozdawcze oraz czynności sekretariatu organów Wojewódzkich Biur Funduszu Pracy.

§ 21. Referat Finansowy — zajmuje się ściąganiem należności z tytułu wkładek, świadczeń dobrowolnych, opłat i innych wpływów na rzecz Funduszu Pracy oraz przyjmowaniem ofiar, prowadzi sprawy instytucyj zastępczych, wypłaca zasiłki z tytułu zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia oraz wszelkie inne świadczenia pieniężne oraz prowadzi rachunkowość i kasowość Biura.

§ 22. Referat Ewidencji — prowadzi rejestrację, ewidencję, kwalifikację i kontrolę osób poszukujących pracy, z uwzględnieniem osób korzystających ze świadczeń z Funduszu Pracy jako też bezrobotnych pracowników umysłowych, korzystających ze świadczeń na wypadek braku pracy z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, prowadzi statystykę bezrobocia oraz wydaje uprawnionym bezrobotnym zaświadczenia, wymagane przy uzyskiwaniu ulg podatkowych i moratorium mieszkaniowego.

§ 23. Referat Pośrednictwa Pracy — prowadzi pośrednictwo pracy dla poszukujących pracy w kraju, sprawy zaciągu i kierowania na roboty publiczne, czuwa nad zgłoszeniami wolnych miejsc i nowoobsadzonych oraz nad wykonywaniem przez zakłady pracy obowiązku zatrudniania inwalidów wojennych i wojskowych, prowadzi sprawy wymiany wolnych miejsc pracy, współdziała z samorządem

gospodarczym i zawodowymi organizacjami pracowników i pracodawców w zakresie pośrednictwa pracy i z władzą administracji ogólnej w zakresie zwalczania nielegalnego pośrednictwa pracy oraz w sprawach społecznego i zarobkowego pośrednictwa pracy, udziela informacji o krajowych stosunkach zarobkowych i o stanie rynku pracy, zajmuje się przysposobieniem zawodowym bezrobotnych.

§ 24. Referat Robót — zajmuje się opracowywaniem projektów programu robót prowadzonych przy pomocy finansowej Funduszu Pracy, opiniuje wnioski kredytowe na powyższe roboty, czuwa nad wykonaniem robót i nad stanem zatrudnienia na robotach, współdziała przy ustalaniu stawek wynagrodzenia; współdziała przy zatrudnianiu młodzieży na zasadach społeczno-wychowawczych oraz prowadzi sprawy robót wykonywanych w związku z odpracowywaniem świadczeń pomocy doraźnej.

§ 25. Referat Zabezpieczeń — załatwia zgłoszenia robotników o zasiłki na wypadek bezrobocia, orzeka o obowiązku zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia i o wymiarze wkładek zabezpieczeniowych, o przyznawaniu i wymiarze zasiłku, formułuje przedstawienie stanu faktycznego w powyższych sprawach w wypadkach odwołań od decyzji Dyrektora Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy lub Kierownika Ekspozytury Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy do wojewody (Komisarza Rządu na m. st. Warszawę), załatwia zameldowania robotników o uchyleniu się pracodawcy od wydawania zaświadczeń o ustaniu ostatniego zatrudnienia.

§ 26. Referat Pomocy Społecznej — prowadzi sprawy związane z pomocą doraźną, orzeka o przyznawaniu i wymiarze pomocy, organizuje pomoc w tworzeniu warsztatów pracy, przeprowadza akcję kulturalno-oświatową wśród bezrobotnych, współdziała z władzą administracji ogólnej, samorządem terytorjalnym i gospodarczym oraz instytucjami społecznymi w sprawach pomocy społecznej dla bezrobotnych, załatwia sprawy, związane z odpracowywaniem świadczeń pomocy doraźnej.

§ 27. Inspektor Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy jest organem kontroli, jaką sprawuje z ramienia Dyrektora Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy.

III. Przepisy końcowe.

§ 28. Instrukcję w sprawie trybu postępowania biurowego w Biurze Głównym Funduszu Pracy i w Wojewódzkich Biurach Funduszu Pracy wyda Dyrektor Funduszu Pracy.

§ 29. Zakres czynności Głównego Inspektora, Inspektorów przy Wydziałach Biura Głównego Funduszu Pracy oraz Inspektorów przy Wojewódzkich Biurach Funduszu Pracy ustali regulamin Inspekcji, wydany przez Dyrektora Funduszu Pracy.

§ 30. Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 roku.

III. Ubezpieczenia społeczne.

1.

WYJAŚNIENIE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23 marca 1935 r. Nr. Un. 12/4-5

w sprawie udzielania świadczeń z art. 117 ustawy o ubezpieczeniu społecznym bezrobotnym pracownikom umysłowym po wyczerpaniu przez nich świadczeń na wypadek braku pracy.

Wobec wyraźnego brzmienia art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. w brzmieniu ustawy z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, opz. 229), bezrobotni pracownicy umysłowi, po ustaniu obowiązku ubezpieczenia na wypadek choroby, wskutek wyczerpania świadczeń na wypadek

braku pracy, są uprawnieni do świadczeń chorobowych w zakresie art. 117 ustawy o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396). Brzmienie art. 117 ustawy nie nasuwa pod tym względem żadnych wątpliwości, ponieważ wspomniany artykuł określa uprawnienia po „ustaniu obowiązku ubezpieczenia” bez względu na przyczynę ustania tego obowiązku, natomiast data „ustania stosunku pracy” jest miarodajna dla obliczania wymienionych w tym artykule czasokresów 10 tygodni i 12 miesięcy. Równocześnie Ministerstwo nadmienia, że czasokresy te dla bezrobotnych pracowników umysłowych, ubiegających się o świadczenia z art. 117 po wyczerpaniu zasiłku na wypadek braku pracy, winny być również liczone od chwili ustania stosunku pracy, uzasadniając go obowiązkiem ubezpieczenia.

(Z pisma M. O. S. z dn. 23.III. 1935 r. Nr. Un. 12/4-5 do Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń we Lwowie).

Urlopy wypoczynkowe należy udzielać równomiernie w terminach od 1 maja do 1 października i tak, ażeby w żadnym przypadku nie odbiły się ujemnie na toku prac poszczególnych urzędów i zakładów.

Przy ustalaniu urlopów wypoczynkowych, należy zwracać dużą uwagę na to, ażeby urzędnicy i funkcjonariusze niżsi mogli wykorzystać przysługujące im urlopy wypoczynkowe jednorazowo w całości.

O ile urzędnik, praktykant lub funkcjonariusz niższy nie stawia się następnego dnia po ukończeniu urlopu wypoczynkowego do pracy, należy o tem niezwłocznie powiadomić Biuro Personalne Ministerstwa.

Minister:

(—) *J. Paciorkowski*

2.

**OKÓLNİK Nr. 20/35
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 3 kwietnia 1935 r.

w sprawie załatwiania spraw prasowych.

Do

*Panów Dyrektorów Departamentów,
Gabinetu Ministra i Biura Personalnego
oraz Naczelnika Wydziału Zatrudnienia
i Migracji.*

Wszystkie sprawy prasowe Ministerstwa są zesrodkowane w Gabinetie Ministra w specjalnym referacie prasowym. Zakres i sposób działania referatu prasowego oraz obowiązki właściwych kierowników poszczególnych komórek organizacyjnych Ministerstwa w zakresie współdziałania z referatem prasowym wyczerpująco unormowano okólnikiem Nr. 4 z dnia 20 stycznia 1933 r.

Zauważyłem jednak, że okólnika tego nie przestrzega się, a większość wiadomości z zakresu działalności Ministerstwa Opieki Społecznej przedostaje się do prasy drogą niewłaściwą (nie przez referat prasowy), ponadto fałszywe wiadomości nie są należycie i w odpowiednim czasie prostowane lub zaprzeczane zapomocą czy to odpowiednich notatek czy też artykułów.

Wzmógł się obecnie okres zmian i reform w poszczególnych działach służby Ministerstwa wymaga szczególnej czujności referatu prasowego, aby opinia publiczna była informowana o sprawach dotyczących działalności Ministerstwa w stopniu dostatecznym i zgodnie z jego zamierzeniami.

W tym celu jest konieczne ściśle współdziałanie kompetentnych komórek organizacyjnych Ministerstwa z referatem prasowym.

Polecam zatem ściśle przestrzeganie obowiązujących zarządzeń w zakresie spraw prasowych, zaznaczając, że w razie uchybień w tym względzie będę z całą bezwzględnością stosował rygory, przewidziane w § 9 okólnika Nr. 4 z dn. 20 stycznia 1933 r.

Niezależnie od sposobu współdziałania z referatem prasowym, przepisanego w powołanym wyżej okólniku, Panowie Dyrektorzy (równorzędni) wyznaczają w podległych im departamentach (równorzędnych) jednego z wyższych urzędników, którego obowiązkiem byłoby zbieranie i dostarczanie referatowi prasowemu materiałów informacyjnych z zakresu danego działu służby, obejmującego Zarząd Centralny Ministerstwa i urzędy podległe.

O wyznaczeniu takiego łącznika do spraw prasowych należy zawiadomić Gabinet Ministra.

Do obowiązków referenta prasowego, prócz wymienionych w okólniku Nr. 4 z dn. 20 stycznia 1933 r., należy utrzymywanie stałej łączności z referatami sprawozdawczo-prasowymi instytucyj nadzorowanych w celu współdziałania w zakresie informowania prasy o działalności tych instytucyj.

Minister:

(—) *J. Paciorkowski*

3.

**PISMO OKÓLNE
MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 10 kwietnia 1935 r.

Nr. Or. 19/3-5.

w sprawie ujednostajnienia pieczęci urzędowych.

Do

Panów Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Okręgowych i Obwodowych Inspektorów Pracy, Prezesa Trybunału dla spraw ubezp. społecz., Dyrektora Państwowego Zakładu Higjeny, Dyrektorów Państwowych Zakładów Zdrojowych, Szpitali dla psychicznie chorych w Tworkach i Wilnie, Szpitali dla nerwowo-chorych w Świacku i Gościejewie, Wyższych Urzędów Ubezpieczeń oraz Naczelnego Dyrektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i Dyrektora Funduszu Pracy.

Celem ścisłego zastosowania przepisu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 czerwca 1928 r. o pieczęciach urzędowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 593), a zarazem ujednostajnienia formatów i treści pie-

części urzędowych, jak również założenia ich ewidencji Ministerstwo Opieki Społecznej prosi o nadesłanie wyraźnych odcisków wszystkich pieczęci urzędowych (okrągłe, ośmiokątne, nagłówkowe i t. p.), używanych przez podległe Panom władze, urzędy i zakłady oraz instytucje nadzorowane.

Wzory winny być odcisnięte na grubym papierze bezdrzewnym o formacie A4 (210 × 297 mm) i nadesłane do dnia 1 maja 1935 roku.

Dyrektor Biura Personalnego:

(—) *St. Trella*

4.

PISMO OKÓLNE

MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 11 kwietnia 1935 r. Nr. Bd. 60/70-5

w sprawie subskrypcji 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej.

Do

Panów: Dyrektora Gabinetu Ministra, Okręgowych Inspektorów Pracy, Prezesa Trybunału dla spraw ubezpieczeń społecznych w Poznaniu, Naczelnego Dyrektora Państwowego Zakładu Higjeny w Warszawie oraz Dyrektorów: Państwowych Zakładów Zdrojowych, Państwowych Szpitali dla Chorych Psychiczenie w Tworzech i Wilnie oraz Państwowych Zakładów Leczniczych dla nerwowo wyczerpanych w Gościejewie i Świacku.

Państwo Polskie, prowadząc od lat zdecydowaną walkę z bezrobociem, musi dziś wzmocnić działalność na odcinku robót publicznych, które skierują nasze życie gospodarcze na drogę lepszej przyszłości. Źródłem, które poza normalnymi wpływami z podatków, dostarczy środków na przeprowadzenie tego doniosłego celu — ma być Pożyczka Inwestycyjna.

Pożyczka ta, umożliwi rozbudowę dróg, sieci komunikacyjnej, rozszerzy działalność w wielu zaniedbanych dziedzinach i nie tylko dostarczy pracy tysiącom bezrobotnych, ale przysporzy życiu gospodarczemu nowy wielki zapas sił żywotnych, które pozwolą walkę z kryzysem doprowadzić do zwycięskiego końca.

Apel Rządu, wzywający wszystkich obywateli do solidarnego uczestniczenia w walce z największą klęską społeczną — bezrobociem, znalazł żywy oddźwięk i zrozumienie wśród ogółu urzędników Ministerstwa, którzy dali temu wyraz na zebraniu, odbytem w dniu 11 b. m., uchwalając jednomyślnie przystąpienie do subskrypcji według następujących norm:

Przy wysokości uposażeń	Wysokość subskrypcji	Dopuszczalna wpłata oblig. Poż. Nar.
do 100 zł. nie obejmuje	—	—
od 101 „ — 200 zł	zł 100	zł. 50
„ 201 „ — 250 „	„ 200	„ 100
„ 251 „ — 300 „	„ 200	„ 50
„ 301 „ — 400 „	„ 300	„ 50
„ 401 „ — 460 „	„ 400	—
„ 461 „ — 550 „	„ 500	—
„ 551 „ — 630 „	„ 600	—
„ 631 „ — 700 „	„ 700	—
„ 701 „ — 1000 „	—	—

jednomiesięczne pobory z zaokrągleniem wwyż do wielokrotności zł 100 przy końcówce uposażenia ponad zł 20.

od zł 1001 — 1500 zł — 125%

uposażenia miesięcznego z zaokrągleniem do najbliższej wielokrotności złotych 100 wwyż.

od zł 1501 — wwyż — 150%

uposażenia miesięcznego z zaokrągleniem do najbliższej wielokrotności zł 100.

Za uposażenie (wynagrodzenie) miesięczne postanowiono uważać pobory zasadnicze wraz z dodatkami funkcyjnymi, służbowymi, wyrównawczymi oraz innymi o charakterze stałym, po potrąceniu podatku oraz opłat na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy.

Komunikując powyższe, jestem przeświadczony, że sprawa Pożyczki Inwestycyjnej znajdzie wśród personelu urzędów podległych takie same zrozumienie i oddźwięk, jaki już znalazła wśród pracowników Zarządu Centralnego Ministerstwa.

W związku z tem Ministerstwo Opieki Społecznej podaje do wiadomości i stosowania następujące warunki techniczne do przeprowadzenia subskrypcji Pożyczki Inwestycyjnej:

1) Wszystkie sprawy, związane z przeprowadzeniem Pożyczki na terenie Ministerstwa Opieki Społecznej oraz urzędów i instytucji podległych, ześrodkowują się w Gabinetie Ministra (Wydział Budżetowo-Gospodarczy).

2) Zapisy na Pożyczkę w Centrali Ministerstwa załatwia Wydział Budżetowo-Gospodarczy, w urzędach zaś, przedsiębiorstwach i instytucjach podległych — władze asygnujące uposażenie.

3) Zapisy należy przeprowadzić na załączonych do niniejszego deklaracjach,¹⁾ wypełnionych w dwóch egzemplarzach, przyczem duplikaty deklaracji winny być zwrócone Ministerstwu przy ogólnem zestawieniu, odzwierciedlającym wynik subskrypcji, najpóźniej do dnia 18 kwietnia 1935 roku.

¹⁾ Załącznik opuszcza się.

4) Należność za subskrybowane obligacje może być rozłożona na 10 rat miesięcznych.

5) Pierwsza rata należności winna być potrącona w dniu 1 maja 1935 roku przy wypłacie uposażenia za miesiąc maj zgóry względnie za kwiecień r. b. zdołu.

6) Potrącone raty należy niezwłocznie wpłacać do kasy właściwego urzędu skarbowego z doręczeniem wykazu zawierającego imiona i nazwiska subskrybentów, potrącone kwoty oraz kolejne numery rat, przyczem w razie opuszczenia służby przez subskrybenta w okresie płatności rat na Pożyczkę zadeklarowana przez niego suma podlega potrąceniu z odprawy.

7) Funkcjonariuszom państwowym, którzy zgłoszą subskrypcję, władza asygnująca może na okres czasu uiszczania rat na Pożyczkę zmniejszyć względnie wstrzymać potrącanie rat spłaty zaliczki na uposażenie.

W końcu Ministerstwo Opieki Społecznej zarządza, aby w okresie subskrypcji komunikowane były Ministerstwu codziennie do godz. 12 w drodze telegraficznej lub telefonicznej (tel. 5-61-60, wewn. 115) sprawozdania, zawierające liczbę subskrybentów, ogólną kwotę subskrypcji, sumę gotówkową tudzież sumę wpłaconą obligacjami Pożyczki Narodowej (wzór depešy: dwunastego 40 osób 10.000 gotówką 6.000 obligacjami 4.000).

Minister:

(—) J. Paciorkowski

Dyrektor Gabinetu

(—) Z. Dworzańczyk

5.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 kwietnia 1935 r. Nr. Bd. 60/70-5

w sprawie subskrypcji 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej.

Do

Panów Okręgowych Inspektorów Pracy, Prezesa Trybunału dla spraw ubezpieczeń społecznych w Poznaniu, Naczelnego Dyrektora Państwowego Zakładu Higjeny w Warszawie oraz Dyrektorów: Państwowych Zakładów Zdrowotnych, Państwowych Szpitali dla Chorych Psychicznie w Tworzech i Wilnie oraz Państwowych Zakładów Leczniczych dla nerwowo-wyczerpanych w Gościejowie i Świacku.

Wślad pisma okólnego z dnia 11 kwietnia r. b. Nr. Bd. 60/70-5 Ministerstwo Opieki Społecznej przesyła do wiadomości i stosowania zarządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 9.IV. r. b.

L. D. III. 5908/3/35, 1) dotyczące postępowania przy potrącaniu i przelewach rat zaliczek na uposażenie w związku z subskrypcją 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej.

Niezależnie od powyższego Ministerstwo zawiadamia, że dla ułatwienia prawnym posiadaczom obligacji Pożyczki Narodowej subskrypcji Pożyczki Inwestycyjnej zostało wydane zarządzenie co do niezwłocznego załatwiania przez Biuro Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej podani o przelewy obligacji tej pożyczki na członków rodzin. Na podaniach skierowanych do Biura Komisarza Generalnego w tej sprawie należy zaznaczyć w formie nadpisu u góry podania „W związku z subskrypcją 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej”.

Ministerstwo nadmienia przytem, iż w żadnym wypadku nie można przyjmować obligacji Pożyczki Narodowej od pracowników, którzy nie są pierwonabywcami lub którzy nie mogą wylegitymować się formalnym przelewem.

Obligacje 6% Pożyczki Narodowej, składane przez pracowników na częściowe pokrycie subskrypcji Pożyczki Inwestycyjnej, winny posiadać wszystkie kupony t. zn. łącznie z kuponem bieżącym Nr. 3, płatnym 1 lipca 1935 r.

Przyjęte od pracowników obligacje 6% Pożyczki Narodowej winny być przechowywane przez dany Urząd we własnym depozycie pod nazwą „Ministerstwo Skarbu Delegat 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej”, do czasu wydania odpowiednich zarządzeń.

6.

PISMO OKÓLNE

MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 kwietnia 1935 r. Nr. Bd. 1/17-5

w sprawie opłaty przesyłek wydawnictw i druków.

Do

Panów Okręgowych Inspektorów Pracy, Prezesa Trybunału dla spraw ubezpieczeń społecznych w Poznaniu oraz Dyrektora Państwowego Zakładu Higjeny.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów pismem z dnia 28 stycznia 1935 r. Nr. P. W. 133/3 wyjaśniło, że z postanowień, zawartych w rozpo-

1) Pismem z dn. 12.IV. 1935 r. Nr. Bd 60/70-5 przesłano powyższe pismo okólnie do wiadomości Panom Dyrektorom Departamentów, Dyr. Biura Personalnego i Naczelnikowi Wydziału Zatrudnienia i Migracji oraz do wiadomości i wykorzystania Panom Wojewodom i Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę tudzież Panom: Naczelnemu Dyrektorowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Dyrektorom Funduszu Pracy, Instytutu Spraw Społecznych, Syndykatu Emigracyjnego, Prezesowi Stowarzyszenia nad Niezatrudnioną Młodzieżą, Komisarzowi Zarządu Ścisłego Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu i Dyrektorowi Spółki Brackiej w Tarnowskich Górach.

rządzeniu Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnem i karnem (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 448) wynika, że tylko **listy i kartki pocztowe** mogą być opłacane znaczkami pocztowymi, wprowadzonymi tem rozporządzeniem, inne natomiast przesyłki urzędowe na podstawie § 13 tego rozporządzenia podlegają normalnym taryfowym opłatom pocztowym.

W związku z powyższem Ministerstwo Opieki Społecznej zwraca uwagę na to, że przy wysyłaniu przesyłek urzędowych należy się ściśle stosować do postanowień zawartych w powyższem rozporządzeniu.

Co do przesyłek, które nie mogą być opłacane urzędowymi znaczkami pocztowymi, Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyjaśniło, co następuje:

1) wszelkie wydawnictwa periodyczne urzędów winny być zgłoszone do prenumeraty pocztowej w urzędzie pocztowym (w siedzibie wydawnictwa). Przez zgłoszenie do prenumeraty pocztowej urząd wysyłający uzyskuje możliwość opłacania swych wydawnictw za specjalną opłatą, ustanowioną dla gazet, która wynosi: za egzemplarz o wadze do 25 gramów — 1 grosz, do 50 gramów — 1,1 gr, do 75 gramów — 2,2 gr.

Oplaty, przypadające za zgłoszone do wysyłki egzemplarze, uiszczą się gotówką z góry od całej ilości egzemplarzy za pewien okres prenumeraty. Do wysyłki za taryfą gazetową mogą być zgłoszone tylko te egzemplarze, które są wysyłane czy to prenumeratom prywatnym lub instytucjom państwowym, czy też instytu-

jom państwowym, otrzymującym egzemplarze takiego wydawnictwa urzędowego stale z urzędu.

2) Wszelkie inne druki oraz pojedyncze egzemplarze wydawnictw urzędowych, które są wysyłane nie abonentom, lecz poszczególnym osobom lub instytucjom państwowym, zainteresowanym w otrzymaniu pewnych tylko numerów wydawnictw, należy opłacać według normalnej taryfy dla druków odpowiedniej wagi.

Dyrektor Gabinetu:

(—) Z. Dworzańczyk

K O M U N I K A T.

Celem zwiększenia funduszów na pomoc nieszczęśliwym ofiarom klęski powodzi, szczególnie w chwili obecnej, gdy zachodzi konieczność zapewnienia im pomocy siewnej oraz przeżywienia ludzi i inwentarza do nowych zbiorów, Stołeczny Komitet Pomocy Ofiarom Powodzi przystąpił do zorganizowania loterii fantowej pod protektoratem Pani Prezydentowej Marji Mościckiej.

Akcja Stołecznego Komitetu Pomocy Ofiarom Powodzi ze względu na cel, jakiemu służy, zasługuje na pełne poparcie.

Ciągnięcie losów wyznaczono na dzień 4 maja r. b.

Wartość wygranych wynosi około 30 tys. zł.

Po losy należy się zwracać wprost do Komitetu Loterii Fantowej, Warszawa, ul. Senatorska 29 (tel. 532-20).

ZAMÓWIENIA I WPLATY NALEŻY KIEROWAĆ POD ADRESEM
MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ, WARSZAWA. UL. DŁUGA 38/40.

NAKLADEM MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22. Nr. 76149.
